

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce **F plus H s.r.o.**, se sídlem v Třebíči, Zborovská 856/49, IČ 25321722, zastoupeného Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní, se sídlem v Liberci, ul. Komenského 87/3, proti žalovanému **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem v Brně, nám. Svobody 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j.: 7804/09-1300-701728 a žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j.: 11081/09-1300-701728, **se s p o j u j í** ke společnému projednání a nadále budou vedeny pod sp.zn.: 29 Ca 183/2009.
- II.** Rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j. 7804/09-1300-701728 **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- III.** Rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j.: 11081/09-1300-701728, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- IV.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 15.760,- Kč k rukám Ing. Jitky Routkové, daňové poradkyně, se sídlem v Liberci, ul. Komenského 87/3, do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanými žalobami domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j. 7804/09-1300-701728, a rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15.7.2009, č.j. 11081/09-1300-701728. Z odůvodnění citovaných rozhodnutí vyplývá, že správce daně (Finanční úřad v Třebíči) rozhodnutími ze dne 2.10.2008, č.j.: 112247/08/330911/3854, a ze dne 16.10.2008, č.j.: 115184/08/330911/3025, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutím (č.j.: 102776/05/330911/3854 a 109676/05/330911/3854) – dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2004 a květen 2004, neboť podání žalobce ze dne 13.9.2008 a 24.9.2008, označená jako doplnění základních náležitostí odvolání posoudil podle obsahu v souladu s ustanovením § 21 odst.6 zák.č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), jako odvolání, která s ohledem na skutečnost, že dodatečné platební výměry byly doručeny žalobci na počátku roku 2006 (resp. koncem roku 2005), byla podána po zákonem stanovené lhůtě. Z odůvodnění těchto rozhodnutí dále vyplývá, že podání ze dne 12.1.2006 a 14.2.2006 doručená na Finanční úřad v Třebíči prostřednictvím Ministerstva financí České republiky (na e-mailové adresy *podatelna@tre.br.ds.mfcr.cz* a *podatelna@mfcr.cz*), nesplňovala podmínky § 21 odst. 5 ZSDP (nebyla do tří dnů po odeslání opakována písemně nebo ústně do protokolu) a nebyla podána přes společné technické zařízení správců daně na adrese <http://adisepo.mfcr.cz/>, která je určena pro podání v daňových věcech, proto daňové řízení ve věci odvolání proti platebním výměrům citovaným shora na daň z přidané hodnoty za předmětná zdaňovací období nebyla podáními 12.1. a 14.2.2006 zahájena. V další části odůvodnění rozhodnutí se pak žalovaný podrobně zabýval jednotlivými odvolacími námitkami žalobce.

Proti těmto rozhodnutím podal žalobce žalobu a současně navrhl soudu, aby uvedené žaloby byly spojeny ke společnému projednání. Žalobní námitky lze shrnout do čtyř základních žalobních bodů. V prvním žalobním bodu namítl, že rozhodnutí správce daně 1. stupně, stejně jako rozhodnutí žalovaného, trpí neodstranitelnou vadou, protože oba správní orgány ve svých rozhodnutích rozhodly o podání tak, jak nikdy nebylo žalobcem učiněno. V rozporu se základními ústavními zásadami překvalifikovaly vlastní obsah podání žalobce ze dne 13.9. a 24.9. 2008 na odvolání, ačkoli jeho obsahem bylo doplnění již podaného odvolání. V druhém žalobním bodu

žalobce brojil proti neuznání jeho elektronických podání podepsaných zaručeným elektronickým podpisem – řádných odvolání ve věcech daně z přidané hodnoty za zdaňovací období březen a květen 2004 ze dne 12.1. a 14.2.2006. Zdůraznil, že žalovaný se nezabýval námitkami žalobce požadovanými v odvolání, zákonná ustanovení vykládal v rozporu se zásadou konformního výkladu, nešetřil podstatu a smysl zákonných ustanovení o elektronickém podání, neprovedl navržené důkazní prostředky a ani neodůvodnil, proč tak neučinil, správní úvaha v odůvodnění k jednotlivým námitkám odvolání absentuje. Nikterak nezdůvodnil, proč pouze datová zpráva se zaručeným elektronickým podpisem učiněná přes EPO se považuje za řádně podanou a proč datová zpráva se zaručeným elektronickým postupem učiněná přes podatelna@mfcrcz nikoli. V třetím žalobním bodu namítl, že o odvoláních ze dne 12.1. a 14.2.2006 doposud nebylo rozhodnuto a právní názor správce daně i žalovaného, že lhůta pro odvolání marně uplynula, nemá oporu v listinách ve spise založených a trpí nezákonností. V posledním bodu žalobce namítl, že rozhodnutí správce daně a rozhodnutí žalovaného doposud nebylo řádně doručeno žalobci, ale pouze jeho zástupkyni, přestože u správce daně je uložena omezená plná moc. Žalovaný nesprávně zaměnil plnou moc neomezenou a generální, odkázal na plnou moc, o které se domnívá, že ji jednatel udělil dne 23.5.2007 do protokolu. Nejednalo se přitom o žádnou nově udělenou plnou moc, ale pouze o odpovědi jednatele na otázky ve věci zahájení daňové kontroly. Jednatel se nevyjádřil, že by předchozí rozsah plné moci zrušil a do protokolu udělil nově plnou moc. V současné době je dle žalobce udělena zástupkyni plná moc generální omezená, plně v souladu s podáním ze dne 14.12.2006, ve kterém je výslovně uvedeno omezení týkající se nezastupování u Finančního úřadu v Liberci. Další námitky, které se prolínají zejména v prvních dvou žalobních bodech, směřují do způsobu, jakým bylo žalobci umožňováno nahlížení do spisu a jakým byly vyřizovány jeho žádosti o pořízení doslovných opisů, stejnopisů, výpisů nebo potvrzení o skutečnostech obsažených ve spise.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření zopakoval svůj právní názor, že e-mailové adresy nejsou určeny pro tzv. jiná podání v daňových věcech, která lze podávat pouze přes společné technické zařízení správců daně na adrese <http://adisepo.mfcr.cz>. Podání z ledna a února 2006, označené jako odvolání, nemělo náležitosti jednoznačné identifikace podepisující osoby, nesplňovalo podmínky pro podání v daňových věcech prostřednictvím datové zprávy vyplývající z § 2 písm.b) zák.č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ani podmínky ustanovení § 21 odst.5 ZSDP. K námitce, že správce daně svévolně a bezdůvodně překvalifikoval podání – doplnění odvolání na samostatné odvolání, žalovaný zdůraznil, že posouzení těchto podání (ze dne 13.9. a 24.9.2008 jako odvolání nebylo učiněno dle jeho názoru v rozporu se zákonem, o obsahu uvedeného podání nevznikly správci daně 1. stupně pochybnosti, podání splňovalo potřebné obsahové náležitosti, aby bylo správcem daně 1. stupně posouzeno jako podání, které je způsobilé zahájit daňové řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru. K zastavení řízení dle ustanovení § 27 odst.1 písm.h) ZSDP nemohlo dojít, neboť tento institut lze aplikovat tehdy, když podání daňového subjektu je ze zákona nepřípustné. Námitku, že rozhodnutí správce daně i žalovaného nebylo doposud žalobci doručeno, nepovažuje žalovaný za důvodnou. Žalovaný posuzoval rozsah zastoupení na základě plné moci ze dne 30.8.2004,

označené jako „Generální plná moc“ a s přihlédnutím k plné moci ze dne 13.12.2006 označené jako „Plná moc – omezení“. Z těchto podkladů je zřejmé, že původní neomezený rozsah plné moci pro daňové (a správní) řízení, k němuž je příslušný Finanční úřad v Třebíči zůstal zachován. Z uvedeného zmocnění a následného vyjádření jednatele žalobce v protokolu ze dne 23.5.2007 není v žádném případě patrná jakákoli vůle zmocnitele omezit zastoupení v rámci předmětného daňového řízení. Naopak dne 23.5.2007 došlo k potvrzení a vyjasnění rozsahu uděleného zmocnění výslovným uvedením zmocnitele, že „generální plnou moc pro zastupování firmy má Ing. Routková Jitka“. Žalovaný uzavřel, že má za to, že podaná žaloba není důvodná, proto navrhl, aby ji soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl s tím, že žalobci nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala obsahově shodné žaloby proti dvěma rozhodnutím, která se od sebe liší pouze zdaňovacím obdobím, shledal soud, že jsou důvody ke spojení těchto věcí ke společnému projednání.

Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k závěru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst.1 zák.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst.1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (ve smyslu ustanovení § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Pokud je o první okruh námitek žalobce spočívajících v tom, že žalovaný ani správce daně 1. stupně neposoudili obsah podání žalobce ze dne 13.9. a 24.9.2008 – doplnění odvolání – dle jeho faktického obsahu, s tímto se soud zcela ztotožňuje. Z obsahu stejně jako z označení: „Doplnění základních náležitostí odvolání proti rozhodnutí – Dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za březen 2004“ (totéž za květen 2004), je zřejmé, že žalobce zcela jasně, určitě, srozumitelně a nezaměnitelně doplňoval svá odvolání ze dne 12.1., resp. 14.2.2006, podaná formou datové zprávy podepsané zaručeným elektronickým podpisem a přijatá Ministerstvem financí pod č. 14159/2006 a č. 26325/2006 proti rozhodnutím Finančního úřadu v Třebíči – Dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za březen a květen 2004 ze dne 28.11.2005, č.j.: 102776/05/330911/3854 a ze dne 2.1.2006, č.j.: 109676/05/330911/3854. V žádném případě ve věci nečinil další samostatný právní úkon, tedy fakticky nepodával samostatné odvolání, pouze odvolání doplňoval. O skutečném obsahu tohoto právního úkonu nemohly v daném případě vzniknout žádné pochybnosti, které by bylo třeba odstranit výkladem (interpretací). Řádné posouzení tohoto procesního úkonu žalobce podle jeho obsahu v žádném případě správnímu orgánu 1. stupně neumožňovalo, aby tomuto naprosto určitému a srozumitelnému právnímu úkonu přikládal jiný než žalobcem sledovaný smysl a domýšlel obsah

podání nebo z jeho obsahu učinil nevyplývající závěry. Postup správce daně 1. stupně dle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP, stejně jako následný postup žalovaného, nebyl proto souladný se zákonem.

V této souvislosti lze připomenout nálezk Ústavního soudu ze dne 13.6.2006, č.j. I. ÚS 50/2003, podle něhož: „*Ústavní soud ve své konstantní judikatuře již mnohokrát prokázal, že netoleruje orgánu veřejné moci a především obecným soudům přepjaté formalisticky postup v řízení za použití v podstatě sofistikovaného odůvodňování zjevné nespravedlnosti. ... Při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze pomíjet jejich účel a smysl, který není možné hledat jen ve slovech a větách toho kterého předpisu, neboť v každém z nich je třeba nalézat i právní předpisy uznávané demokratickými právními státy.*“ (dostupné na www.concourt.cz).

Pokud jde o druhý okruh žalobních námitek, zde je nejpodstatnější zodpovědět otázku, zda datové zprávy, které byly doručeny a přijaty elektronickou podatelnou Ministerstva financí na adrese podatelna@mfc.cz dne 14.2.2006 a dne 13.1.2006, obsahovaly zaručený elektronický podpis či nikoli.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 zák.č.227/2000 Sb., o elektronickém podpisu (dále jen „ZEP“), ve znění účinném ke dni rozhodování správních orgánů, v oblasti orgánu veřejné moci je možné za účelem podpisu používat pouze zaručené elektronické podpisy a kvalifikované certifikáty vydávané akreditovanými poskytovateli certifikačních služeb (dále jen „uznávaný elektronický podpis“). To platí i pro výkon veřejné moci vůči fyzickým a právnickým osobám. Pokud je uznávaný elektronický podpis užíván v oblasti orgánu veřejné moci, musí kvalifikovaný certifikát obsahovat takové údaje, aby osoba byla jednoznačně identifikovatelná. Strukturu údajů, na základě kterých je možné osobu jednoznačně identifikovat, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

Podle ustanovení § 2 odst. 5 vyhl.č.496/2004 Sb., o elektronických podatelkách (dále jen „VEP“), ve znění účinném ke dni rozhodování správních orgánů, doručení datové zprávy se potvrzuje odesílateli neprodleně zasláním datové zprávy v souladu s ustanovením § 3, pokud je orgán veřejné moci schopen z přijaté datové zprávy zjistit elektronickou zprávu odesílatele. Součástí zprávy o potvrzení doručení je

- a) uznávaný elektronický podpis oprávněného zaměstnance orgánu veřejné moci nebo uznávaná elektronická značka orgánu veřejné moci,
- b) datum a čas s uvedením hodiny, minuty a sekundy, kdy byla datová zpráva doručena,
- c) charakteristika doručené datové zprávy umožňující její identifikaci.

Podle ustanovení § 4 VEP, údaj, na jehož základě je možné osobu jednoznačně identifikovat, se uvádí ve struktuře 10-ti místního čísla v desítkové soustavě v rozsahu 1 100 100 100 až 4 294 967 295 a je spravován ústředním orgánem státní správy. Jeho hodnota není zaměnitelná s rodným číslem a nesmí být osobním údajem podle zvláštního právního předpisu.

Podle ustanovení § 21 odst. 3 ZSDP (ve znění účinném ke dni rozhodování správních orgánů), jiná podání v daňových věcech, jako jsou oznámení, žádosti, návrhy, námítky, odvolání apod., lze učinit buď písemně nebo ústně do protokolu nebo prostřednictvím datové zprávy opatřené zaručeným elektronickým podpisem či za použití jiných přenosových technik (dálnopis, telefax apod.).

Podle ustanovení § 21 odst. 4 ZSDP ten, kdo činí podání v elektronické podobě podle zvláštního předpisu, uvede současně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.

Podle ustanovení § 21 odst. 7, věta druhá a třetí, ZSDP, podání učiněné prostřednictvím datové zprávy se přijímá na společném technickém zařízení správců daně na adresu zveřejněnou správcem daně anebo na technickém nosiči dat, jehož formu zveřejní správce daně. Přijetí podání učiněného prostřednictvím datové zprávy na společném technickém zařízení správců daně se potvrzuje tímto technickým zařízením rovněž prostřednictvím datové zprávy s identifikací technického zařízení, na kterém bylo podání přijato, včetně uvedení časového údaje o přijetí.

Hlavním smyslem a účelem zákona o elektronickém podpisu (viz § 1 ZEP) bylo upravit v souladu s právem Evropských společenství používání elektronického podpisu, elektronické značky, poskytování certifikačních služeb a souvisejících služeb poskytovateli usazenými na území České republiky, kontrolu povinností stanovených tímto zákonem a sankce za porušení povinností stanovených tímto zákonem.

Relevantní právní úpravou Evropských společenství je směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13.12.1999, o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úřední list ES z 19.1.2000, L 13/12). Cílem této směrnice je odstranit překážky pro elektronickou komunikaci a elektronický právní styk, které vyplývají z různých pravidel o právním uznání elektronických podpisů a o akreditaci tzv. ověřovací služby v členských státech. V čl. 5 směrnice o zásadách Společenství pro elektronické podpisy jsou členské státy zavázány, aby tzv. zaručené elektronické podpisy založené na kvalifikovaných osvědčeních a vytvořené pomocí prostředků pro bezpečné vytváření podpisu byly po právní stránce spojeny se stejnými právními následky jako vlastnoruční podpisy, které jsou na papírovém podkladu. Smyslem a účelem této směrnice je tedy ulehčení použitelnosti elektronického podpisu a docílení jeho rovnocenného postavení s podpisem vlastnoručním.

V důvodové zprávě k zákonu o elektronickém podpisu je uvedeno, že hlavním principem navrhovaného zákona je zajistit, že datové zprávy nesmí být diskriminovány, tj. že nesmí existovat rozpor v zacházení mezi datovými zprávami a dokumenty na papíře. Důvodová zpráva k ustanovení § 2 zákona o elektronickém podpisu uvádí, že zaručený elektronický podpis jako jeden z druhů elektronického podpisu představuje ekvivalent „ověřeného podpisu“ na papíru a využívá takových technologických postupů, které umožňují jednoznačnou identifikaci a autentizaci osoby, která podpis vytvořila. K ustanovení § 3 je dále uvedeno, že zaručený elektronický podpis zaručuje, že datovou zprávu podepsala oprávněná osoba.

Zaručené elektronické podpisy podložené osvědčením vydávaným ověřovatelem informací (poskytovatelem certifikačních služeb) budou uznány jako vlastnoruční podpis v případě, kdy takový vlastnoruční podpis požadují právní předpisy nebo dohoda stran (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 24.4.2006, sp. zn. IV. ÚS 319/05, nálezy Ústavního soudu ze dne 19.4.2007, sp. zn. II. ÚS 299/06, dostupné na www.concourt.cz). Ustanovení § 21 odst. 3 ZSDP umožňuje, aby jiná podání v daňových věcech – odvolání bylo učiněno prostřednictvím datové zprávy opatřené zaručeným elektronickým podpisem, přičemž v souladu s ustanovením § 21 odst. 4 ZSDP ten, kdo činí podání v elektronické podobě, uvede současně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát vydal a vede jeho evidenci nebo certifikát připojí k podání. Podání v elektronické podobě, které nesplňuje tyto požadavky, musí být do tří dnů po odeslání opakováno písemně nebo ústně do protokolu (ustanovení § 21 odst. 5 ZSDP).

V tomto směru je tedy na žalovaném, potažmo na správním orgánu 1. stupně, aby jako prioritní zodpověděl otázku, zda elektronická podání žalobce – odvolání ze dne 12.1. a 14.2. 2006 byla učiněna se zaručeným elektronickým podpisem či nikoli. Pokud tato podání žalobce zaručený elektronický podpis obsahovala (ustanovení § 11 odst. 1, věta první, ZEP), potom nemusely být do tří dnů po odeslání opakována písemně nebo ústně do protokolu (§ 21 odst. 5, věta první, ZSDP). K tomuto závěru srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 19.4.2007, sp. zn. II. ÚS 299/06, nálezy Ústavního soudu ze dne 7.1.2009, sp. zn. II. ÚS 217/06, nálezy Ústavního soudu ze dne 31.3.2009, sp. zn. I. ÚS 1180/08, nálezy Ústavního soudu ze dne 17.4.2009, sp. zn. III. 739/08, dostupné na www.concourt.cz). Posouzení této otázky je tedy ve věci stěžejní, neboť povinnost písemně doplnit elektronické podání do tří dnů, se nevztahuje na podání v elektronické podobě, jestliže je k němu připojen uznávaný elektronický podpis dle ustanovení § 11 odst. 1 ZEP. Podání se zaručeným elektronickým podpisem ze své technické podstaty nemůže mít nedostatek podpisu.

Pokud jde o správnost žalobcem zvolené elektronické adresy dovoluje si soud z komentářové literatury uvést: „Adresy podatelen správců daně lze najít na adrese České daňové správy: <http://cds.mfcr.cz>. Tyto adresy jsou ovšem vytrvale označovány jako zařízení pro jinou přenosovou techniku (e-mail), jež mají za cíl vyvolat zdání, že jediným možným způsobem, jak poslat datovou zprávu se zaručeným podpisem, je aplikace EPO. Tyto podatelny dále trpí letitou bolestí – nesplňují požadavky na elektronické podatelny jak stanovené dřívějšími předpisy (viz Věstník ÚVIS, ročník III, č. 1-2002), tak předpisy současnými (nařízení vlády o elektronických podatelkách). Hlavní vadou je skutečnost, že podání nejsou potvrzována zprávou, podepsanou uznávaným elektronickým podpisem nebo značkou, o časovém razítku ani nemluvě. Podatelnu, která tyto požadavky splňuje je od 1.1.2006 podatelna ministerstva (podatelna@mfcr.cz). A konečně po několika letech provozu, k nim přibližně v dubnu 2007 přibyla i ona „oficiální“ podatelna ono „jedině“ správné technické zařízení správce daně – aplikace EPO. Do té doby bylo potvrzení, které z ní dostaneme, jen obyčejná datová zpráva – bez zaručeného elektronického podpisu.“ JUDr. Jaroslav Kobík: Správa daní a poplatků. Komentář. 7. aktualizované vydání. Anak. 2009. s. 219.

Nemůže být tedy pochyb o tom, že bylo-li učiněno podání se zaručeným elektronickým podpisem, je zcela nadbytečné, aby muselo být opakováno do tří dnů, jak je tomu u podání učiněných za použití jiných přenosových technik.

Ze shora uvedeného tedy vyplývá, že žalovaný ve věci znovu posoudí, zda podání učiněná v roce 2006, označená jako odvolání proti dodatečným platebním výměrům, byla učiněna se zaručeným elektronickým podpisem a teprve poté, bude postupovat ve věci v souladu se ZSDP. Soud tedy přisvědčil i třetímu žalobnímu bodu.

Pokud jde o poslední žalobní námitku, že rozhodnutí správce daně a žalovaného nebylo doposud žalobci řádně doručeno, neboť žalobce správci daně předložil omezenou plnou moc a v takovém případě měla rozhodnutí kromě zástupci žalobce být doručena též žalobci, nebylo možné jí přisvědčit. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalobce udělil dne 30.8.2004 generální plnou moc daňové poradkyni Ing. Jitce Routkové, a to k zastupování a jednání žalobce ve všech řízeních dle ZSDP a ve všech řízeních dle zák.č.71/1967 Sb., o správním řízení. K omezení generální plné moci sice došlo, a to dne 18.10.2004 a 29.5.2005, tato omezení se však nedotkla generální plné moci udělené žalobcem pro řízení dle ZSDP o dani z přidané hodnoty za rok 2004. Dne 18.10.2004 byla generální plná moc omezena tak, že již neplatí pro daňové řízení ve věci daně silniční pro zdaňovací období roku 2001 a 2002, dne 29.5.2005 byla omezena tak, že generální plná moc již neplatí pro podání k přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004, v jiném zůstala zachována. Rovněž, jak uvedl žalovaný, z protokolu o jednání konaného dne 23.5.2007 je zřejmé, že Ing. Routková má generální plnou moc. Pokud žalobce namítá, že v současné době je udělena zástupkyni plná moc generální omezená v souladu s jeho podáním ze dne 14.12.2006, tak soud konstatuje, že toto podání není obsahem správního spisu a žalobkyní rovněž nebylo přiloženo k žalobě, nelze se tedy k němu vyjádřit.

Jak uvedeno shora žaloba obsahovala rovněž řadu námitek směřujících do postupu správce daně při nahlížení žalobkyně do spisu, při vyřizování opakovaných žádostí o pořízení opisů či výpisů. Obsahově shodné námitky žalobce byly zdejší soudem již přezkoumávány v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem ve věci 29 Ca 21/2009. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 26.10.2010, č.j.: 29 Ca 21/2009-68 tak, že žaloba byla zamítnuta. V této části žaloby se tedy jedná o překážku věci rozhodnuté a soud se těmito žalobními body zabývat nebude.

S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci však soudu nezbylo, než žalobou napadená správní rozhodnutí pro vady řízení bez jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušit proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá faktickou oporu ve správním spisu, neboť nebylo postaveno najisto, zda podání žalobce ze dne 13.1. a 14.2.2006 obsahovala zaručený elektronický podpis či nikoli a v návaznosti na to byla podání žalobce ze dne 13.9. a 24.9.2008, označená jako doplnění odvolání ze dne 13.1. a 14.2.2006, po právní stránce nesprávně právně kvalifikována.

V dalším řízení je žalovaný v souladu s ustanovením § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. V novém rozhodnutí bude proto dbát, aby toto mělo spolehlivou oporu v podkladech správního spisu a věc byla po právní stránce správně právně kvalifikována.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, věta první, s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení ve věci úspěšného žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč, z odměny za právní zastoupení daňovou poradkyní, a to podle sazby vyplývající z vyhl.č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby, a to za tyto úkony právní služby: a) převzetí a příprava zastoupení, b) žaloba, c) replika k vyjádření žalovaného a dále ze tří náhrad hotových výdajů po 300,- Kč. Částka 7.200,- Kč za úkony právní služby a náhrady hotových výdajů byla zvýšena v souladu s ustanovením § 12 odst.3 advokátního tarifu a částka 9.800,- Kč byla zvýšena o 20% DPH, kterou je zástupkyně žalobce povinna odvést státu. Celkem se tedy jedná o částku ve výši 15.760,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit přímo rukám daňové poradkyně žalobce Ing. Jitky Routkové, se sídlem v Liberci, ul. Komenského 87. Ke splnění této povinnosti pak soud stanovil lhůtu 30-ti dnů od právní moci rozsudku, neboť tuto považuje za přiměřenou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 25.5.2011

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu